

Parti Nagy Lajos- Angyal és vonóhorog utánérzet

fehér hónak és hidegnek se híre, se hamva,
de én már nagyon szeretem, ha karácsonykor süt a nap.
merthogy próbálnék ráhangolódni az ünnepre,
merthogy a szeretetét.
tenni, mintha érezelemből és nem muszájból jönne a messiás,
hogy hazudni is csak annyira, míg pont hihető.
míg még szeretet.
és én már vágnék unatkozni. szeretném dacos 5 éves fejével
és lelkével vetni bele magam a sárba- hó helyett ez jutott.
félni, rettegni: szavaktól csak úgy.

-csípőfogó- franciakulcs- vonóhorog-

zsigerből és önkéntelenül lenni belül,
termelni és munkának gondolni bármit, ami kedves.
hogy eredendően legyen a bűn és szeretet, vagy legalább a mintha-érzet:
és átütött,- kiszáradt,- elhámított,- lepergett,- bőr.
csak nézni, bámulni mereven, a semmit, a mindent,
képzelné a karácsonyt, a gyereket aki ajándékot bont,
a homályos hétfőt,
mert ugyan- ugyan, külön-külön, azért mégis jobbak vagyunk.
hogy ez már majdnem szeretet, hogy nem meg,- nem egyet,- de legalább érték.

Karácsonykor könnyű szeretni, de mi van azokkal a sokszáz hétfőreggelekkel?